Mitä toivovat neuvolan ammattilaiselta

Perheet, joissa perheenjäsenellä on vamma tai pitkäaikaissairaus

Ota puheeksi. Perheet odottavat, että terveydenhuollossa otetaan puheeksi myös pitkäaikaissairaudet ja vammat. On luonnollista, ettet tiedä paljon asiasta, jonka itse kohtaat harvoin. Voit sanoa sen suoraan.

- Kysy: *Miten tämä vaikuttaa teidän vanhemmuuteen / teidän lapsiperhearjessa?*

- Kysy: *Mitä hoitotahoja ja palveluita teillä on?*

- Kysy: *Miten kirjaisin ja miten toivot, että puhun siitä, että… (…lapsellasi on tämä kromosomipoikkeama / …et kuule / …liikut pyörätuolilla / …sinulla on todettu vakava masennus?* jne). Yleensä varminta on valita ihminen ensin -tapa, esimerkiksi lähetteeseen “odottaja, jolla on selkäydinvamma” eikä “selkäydinvammainen odottaja”.

Jousta perheen avuksi. Pitkäaikaissairaus tai vamma, oli se vanhemmalla tai lapsella, saattaa kuormittaa perhettä todella paljon. Ymmärrä tämä, ja ole valmis joustamaan neuvolan rutiineista. Kysy, onko jotain mitä perhe erityisesti toivoo neuvolalta.

Vältä päällekkäistä työtä. Jos esimerkiksi lapsen kasvua ja kehitystä seurataan jo erikoissairaanhoidossa tai raskauden kulkua äitiyspoliklinikan tihein käynnein, voit neuvolassa keskittyä voimavarojen, vaikka pientenkin, vahvistamiseen sekä hoitaa vain ne asiat, joita muualla ei hoideta, esimerkiksi rokotukset. Neuvolaohjelmaa voi myös yksilöllistää, harventaakin käyntejä.

Älä arkaile. Älä kuitenkaan jätä oma-aloitteisesti käsittelemättä samoja asioita kaikkien perheiden kanssa. Kysy esimerkiksi myös vammaisen lapsen harrastuksista, mielitekemisistä ja sisarussuhteista.

Älä kiirehdi esittämään pahoitteluita, jos kuulet asiakkaan tai perheenjäsenen diagnoosista. Kuuntele ensin. Pahoittele mielummin huolta tai epävarmuutta, jonka diagnoosi ehkä tuo tullessaan, kuin diagnoosia itseään.

Euroopan unionin osarahoittama

Naisasialiitto Unioni